

Bilag

Det Danske Advokatsamfund
Advokatrådet
København, den 16. december 1985

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved skrivelse af 23. august 1985 (journal 3. ktr. 1985 nr. 966-280) har Justitsministeriet anmodet Advokatrådet om en udtalelse om erfaringerne med lokalnævnenes virksomhed, herunder særligt for så vidt angår behandlingen af klagesager.

Med henblik på en vurdering af de gjorte erfaringer har Advokatrådet foretaget en undersøgelse blandt de af rådet udpegede advokatmedlemmer i landets 54 politikredse.

Undersøgelsen viser, at antallet af klagesager varierer stærkt fra politikreds til politikreds. Dette beror ikke blot på forskellen i politikredsenes størrelse, men også på geografiske forhold. Antallet er størst i København og de øvrige byområder, medens der i flere jyske kredse kun behandles få klagesager årligt. Antallet af klagesager er generelt konstant, men viser dog flere steder en faldende tendens.

I de fleste kredse afholdes mellem 3 og 4 møder om året, men dog afvigende fra visse kredse, hvor der kun afholdes 1 årligt møde, til andre – f.eks. landets næststørste kreds, Glostrup – hvor der afholdes 10 årlige møder.

Som baggrund for sagernes behandling i møderne får nævnsmedlemmerne i de fleste kredse forinden tilsendt klagesagens akter til gennemsyn, idet dog visse kredse alene sender disse til advokatmedlemmet. Det fremgår af de indhentede oplysninger, at de indklagede polititjenestemænd i vidt omfang benytter sig af adgangen til at afgive skriftlige udtalelser, jf. retsplejelovens § 1019 d, samt at der – f.eks. ved større politiaktioner i hovedstadsområdet – ofte afgives en af politiets ledelse udarbejdet samlet redegørelse. I et ikke uvæsentligt omfang har politiet endog ladet klageren afgive forklaring til politirapport.

På selve mødet forelægges klagesagerne i langt de fleste tilfælde af politimesteren eller af formanden for lokalnævnet. I visse tilfælde er der på forhånd af sekretariatet eller af politimesteren udarbejdet indstilling om, hvorvidt der skal iværksættes en undersøgelse i anledning af klagesagen. Der foretages efter de i undersøgelsen indhentede oplysninger kun yderst sjældent afstemninger i forbindelse med sagernes behandling, og kun meget få kredse benytter skriftlig votering.

Det er på det foreliggende grundlag ikke muligt at give præcise statistiske oplysninger om sagernes udfald, men det kan med sikkerhed lægges til grund, at kun meget få sager sendes til undersøgelse, og hvor dette – altså undtagelsesvis – sker, vil undersøgelse fortrinsvis overlades statsadvokaten.

Der er varierende erfaringer for, hvor lang tid der typisk går, fra den indklagede episode finder sted, og indtil lokalnævnet behandler klagesagen, men generelt er behandlingstiden fra 1 måned til 6 måneder. I enkelte større kredse vil behandlingstiden ofte være længere – eventuelt helt op til 1 år.

Lokalnævnenes advokatmedlemmer har generelt givet udtryk for, at samarbejdet vedrørende spørgsmål, der har mere almen interesse, må vurderes positivt.

Det er dog generelt opfattelsen, at klagesagsordningen, der blev indført i 1981, ikke fungerer tilfredsstillende. Dette beror på forskellige betragtninger.

Under den nuværende ordning har lokalnævnet ikke kompetence til at træffe afgørelse om klagens rimelighed, men kun om, hvorvidt sagen skal undersøges. Såfremt nævnet afviser at iværksætte en undersøgelse, f.eks. fordi næv-